

Ólógliga handtíkin

— og avhoyrdur á illoyalan hátt. Síðani settur í varðhald móti reglunum í rættargangslógini. Sakförarin krevur umbering frá politinum.

Týsdagin 10. november var onkur sæddur taka nakrar snellur á eystaru bryggju í Havn. Onkur helt seg kenna bilin, og góða viku eftir tók politíð ein mann, sum varð

ákærður fyri stuldurin.

Maðurin, sum politíð handtók, er Ivan Gærðbo av Velbastað.

— Eg eri púra ósekur — havi vitni uppá, at eg als ikki var í Havn, tá snell-

urnar vóru stolnar — og eg kenni meg ógvuliga órættvist viðfarnan av politinum, sigur Ivan.

Sjálvur greiðir Ivan so leiðis frá:

— Tveir politistar komu niðan til Jón Hansen, sum eg koyri fyri, og vildu avhoyra meg. Teir søgdu, at tað var mín bilur, onkur hevði sæð úti á keiuni tá snellurnar vórðu stolnar.

— Eg greiddi teimum frá, at tað kundi ikki passa, tí sjálvur var eg við bilinum á Velbastað henda dagin, og tað hevði eg eisini fleiri vitni uppá. Hesum vildu teir ikki

— Eg kenni meg ógvuliga órættvist viðfarnan av politinum, sigur Ivan Gærðbo

Sambandsflokkurin atkvøddi ikki fyri brennistudningi

Sambandsflokkurin var einasti flokkur á tingi, sum ikki atkvøddi fyri at lata pensionistum brennistudning.

Tá málið um at veita pensionistum 1200 krónur í brennistudningi var til triðju og endaligu viðgerð

á tingfundi mikudagin, atkvøddu allir tingmenn fyri uppskotinum uttan teir úr Sambandsflokkinum.

Undir atkvøðugreiðsluni hevði Sambandsflokkurin eitt broytingaruppskot. Sambært hesum

uppskoti skuldu pensionistarnir hava 1500 krónur í brennistudningi. Sambandsuppskotið fall. Tað fekk bert átta atkvøður.

Síðani varð atkvøtt um landsstýrisuppskotið, men tá vórðu sambandsmenninir sitandi.

tór.

trúgva, heldur ikki sjálvst um arbeiðsgevarin legði fram dokumentation fyri hvar bilurin var ásettu tíð. Politistarnir fóru so avstað aftur.

— Litla løtu seinni komu teir aftur og handtøku meg og tóku meg yvir á politistøðina.

— Eg endurtók alla søguna, men teir vildu ikki trúgva tí eg segði. Teir blivu við at avhoyra meg, men eg kundi ikki annað siga enn at eg als einki kendi til henda stuldur. Umsiir góvust teir við avhoyringunum og søgdu mær, at eg heldur mátti sleppa í »brúarsvituna«.

— »Brúarsvitan« var ein sella í kjallaranum. Har einki var inni. Ikki so frægt sum eitt wc. Frammanundan varð alt tikið frá mær, sum eg hevði uppi á mær — og einki fekk eg at vita, hvussu leingi eg har skuldi vera.

— Hetta var út móti døgurða og eg var svangur og eg spurdi um okkurt var at eta. Nei, eg kundi saktans vera ein døgurða fyrriuttan, helt politisturin fyri. Heldur ikki fekk eg loyvi til at siga frá, at eg ikki kom heim til døgurða.

Húsarannsókn

— Tá eg hevði sitið har í

einar tveir tímar, komu politistarnir aftur og tá vildu teir sleppa at leita heima hjá mær eftir teimum horvnu snellunum. Tað gav eg teimum sjálvandi loyvi til og vit fóru vestur til Velbastaðar, men har var sjálvandi einki at finna. Ikki fyrr enn tá slapp eg leysur, men eg fekk at vita, at eg kundi rokna við at hoyra aftur frá teimum, sigur Ivan Gærðbo, sum sigur seg ongantið áður hava verið í klørnum á politinum.

Ólóglig handtøka

Eftir hendingina hevur Ivan vent sær til sakførara, tí hann metir seg vera órættvist viðfarnan av politinum, og tað heldur sakförarin eisini.

Sakförarin hjá Ivan hevur nú skrivað politinum bræv, har hann finst at framferðini. Ivan er avhoyrdur tvær ferðir á illoyalan hátt og alt varð gjørt fyri at lokka hann at viðganga nakað, sum politíð uttan iva átti at vitað, at maðurin ikki hevði skyld í, sigur sakförarin.

Eisini finst sakförarin at, at Ivan var settur í varðhald uttan at fáa vátt ella turt ella honum varð givin møguleiki at boða

EFTIRLÝSING

Tú, sum ert sæddur at taka snellur umborð á Teistanum, verður biðin um at leggja tær umborð aftur í stundini, annars verða tær avheintaðar av politinum.

Seinasta leygardag vórðu snellurnar eftirlýstar í Dimmalætting

familju síni frá, hví hann ikki kom til døgurða og átalur, at politíð ikki hevur hildið tær reglur, sum rættargangslógini ásetir. Sakförarin sigur, at um ein tilik framferð endurtøkur seg, verður uttan aðra ávaring kært til landfutan og endurgjaldskrav kravt fyri mista arbeiðsintøku, líðing og tortvisandi til rættargangslógina um ólógliga handtøku.

Sakförarin heldur, at tað minsta er, at Ivan fær eina umbering frá politinum.

tór.